

Sygn. akt IV U 103/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Marcin Wojciechowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Ewa Adaszek

po rozpoznaniu w dniu 7 stycznia 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z odwołania: A. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T. M.

o odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

na skutek odwołania: A. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T. M.

z dnia 4 lutego 2015 roku, sygn. 420000/(...)

oddala odwołanie.

Sygn. VUa 11/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2016 roku

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim,

Wydział V w składzie:

Przewodniczący: SSO Beata Łapińska (spr.)

Sędziowie: SSO Agnieszka Leżańska

SSO Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant: st.sekr.sądowy Marcelina Machera

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku A. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M.

o odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

na skutek apelacji wnioskodawczynie A. D. od wyroku Sądu Rejonowego w P. T. IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 7 stycznia 2016r. sygn. IV U (...)

oddala apelację.

Sygn. akt IV U 103/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 lutego 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych w T. M. w sprawie Nr 420000/(...) odmówił wnioskodawczynie A. D. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 20 maja 2014 roku. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, iż u wnioskodawczynie nie zaistniał trwały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu.

Pismem z dnia 27 lutego 2015 roku odwołanie od powyższej decyzji złożyła wnioskodawczynie zarzucając organowi rentowemu, iż nie wziął pod uwagę dolegliwości zaistniałych po wypadku przy pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych pismem z dnia 16 marca 2015 roku wniósł o oddalenie odwołania, podnosząc, iż zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. D. w dniu 20 maja 2014 roku doznała wypadku przy pracy.

Wnioskodawczynie była zatrudniona jako pracownik ochrony. W dniu 20 maja 2014 roku wykonywała swoje obowiązki jako portier w firmie (...) w C.. Służbę rozpoczęła o godzinie 7.00.

Po rozpoczęciu pracy wnioskodawczynie wyczuła przykry drażniący zapach. Z uwagi na uciążliwość wyczuwanej woni niezidentyfikowanej substancji chemicznej wnioskodawczynie interweniowała u kierownika zakładu, który przybył około godziny 10.00. Po sprawdzeniu pomieszczeń portierni stwierdzono, iż w sąsiednim pomieszczeniu socjalnym doszło do rozszczelnienia instalacji chłodniczej w lodówce i uwalniania się par amoniaku.

Lodówka została usunięta, a wnioskodawczynie kontynuowała pracę do godziny 7.00 następnego dnia.

Po zakończonej w dniu 21 maja 2014 roku pracy wnioskodawczynie doznała złego samopoczucia. W dniu 22 maja 2014 roku wnioskodawczynie zgłosiła się do Szpitalnego Oddziału Ratunkowego w B.. Wykonane badania laboratoryjne nie wykazały istotnych odchyłeń od stanu prawidłowego, Po wielogodzinnej obserwacji wnioskodawczynie została wypisana do domu.

- okoliczność bezsporna -

Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 20 maja 2015 roku stwierdziła u wnioskodawczynie brak trwałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

- okoliczności bezsporne –

U wnioskodawczyni w związku z wypadkiem przy pracy doszło do przebytego narażenia wziewnego na pary amoniaku.

Brak było u wnioskodawczyni objawów klinicznych ostrego zatrucia parami amoniaku, relacjonowane niespecyficzne doznania są typowe dla nieistotnych klinicznie zatruc drażniących drogi oddechowe.

U wnioskodawczyni nie zaistniał stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy. Zgłaszane dolegliwości psychiatryczne i neurologiczne nie mają związku z ekspozycją na opary amoniaku.

- dowód: opinia biegłych psychologa m. M. i psychiatry. B. J. – k. 18 – 20;

opinia biegłego neurologa M. K. – k. 28 – 30;

opinia biegłego z zakresu medycyny pracy, toksykologii klinicznej i pulmonologii J. G. – k. 34 – 37.

Dokonując oceny materiału dowodowego Sąd uznał, iż za wiarygodny i nie budzące wątpliwości dowody w postaci zebranych w aktach sprawy dokumentów oraz dokumentów zawartych w załączonych aktach organu rentowego.

W przedmiotowej sprawie sporządzone były opinie biegłych: łączna psychologa M. P. i psychiatry B. J. (2), neurologa M. K. i biegłego z zakresu medycyny pracy J. G. (2), który jest także specjalistą z zakresu pulmonologii i toksykologii klinicznej.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych zgodził się z wnioskami biegłych.

Wnioskodawczyni odnosząc się do powyższych opinii zgłosiła zastrzeżenia i związane z nimi wnioski dowodowe o uzupełnienie opinii biegłych, które nie znalazły uznania Sądu.

Argumentacja wnioskodawczyni mająca uzasadnić zgłoszone wnioski dowodowe pomija fakt, iż powódka była narażona przez okres 3 godzin na opary amoniaku, a nie było to narażenie nagłe, także przebieg zdarzenia z dnia 20 maja 2014 roku nie zawiera w sobie takiego nagłego nagromadzenia stresu emocji by móc mówić o zespole stresu pourazowego czy też psychozy wywołanej ciężkim stresem. Biegli w swoich opiniach bardzo szczegółowo opisali stan zdrowia wnioskodawczyni i odnieśli stwierdzone dolegliwości do zaistniałego wypadku przy pracy wskazując na brak związku między dolegliwościami psychiatrycznymi i neurologicznymi a ekspozycją na pary amoniaku.

Szczególne istotne znaczenie ma opinia biegłego J. G. który ze względu na posiadaną wiedzę z zakresu pulmonologii, medycyny pracy i toksykologii klinicznej w sposób precyzyjny wskazał na cechy zatruc amoniakiem, odniósł je do stwierdzonych objawów u wnioskodawczyni i wykazał, iż w przypadku A. D. można mówić jedynie o narażeniu na ekspozycję oparów amoniaku i związane z tym ich działanie drażniące na układ oddechowy, nie zaś o zatruciu amoniakiem.

W ocenie Sądu powyższe jasne, zupełne i wzajemnie korespondujące ze sobą opinie są wystarczające dla ustaleń w sprawie, a tym samym zbędne jest uzupełnianie ich przez biegłych. Sam fakt niezadowolenia strony z wniosków biegłego nie może stanowić podstawy do dopuszczenia dowodu z opinii kolejnego biegłego.

Dlatego też wnioski biegłych mogły posłużyć do dokonania ustaleń w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 30.10.2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadku przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. Nr 199, poz.1673 ze zm.) z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje jednorazowe odszkodowanie - dla ubezpieczonego, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ww. ustawy ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie.

Dokonanie stopnia uszczerbku następuje zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 18 grudnia 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U. 234, poz. 1974).

Działając w oparciu o powyższe rozporządzenie ZUS ustalił u wnioskodawczyni brak uszczerbku na zdrowiu. Wnioskodawczyni nie zgadzając się z powyższym ustaleniem złożyła odwołanie od decyzji organu rentowego inicjując niniejsze postępowanie.

Stanowisko stron zostało zweryfikowane w trakcie postępowania dowodowego, które wykazało, iż u A. D. nie zaistniał stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu. Biegli wskazali w sposób jednoznaczny z jednej strony na brak trwałych lub długotrwałych skutków ekspozycji na opary amoniaku, a z drugiej strony na brak związku między podnoszonymi przez wnioskodawczynię dolegliwościami obecnie występującymi, a tymże narażeniem

Skutkuje to uznaniem stanowiska ZUS za prawidłowe, a tym samym odwołania wnioskodawczyni za niezasadne i podlegające oddaleniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił odwołanie A. D..